



**CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]**

**Petrus <de Natalibus>**

**Lugduni, 1508**

De sancto Dacio episcopo. Cap[itulum]. xcix.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

## De sanctis quorū certa dies cele. igno. Fo. cccij.

contundi: atq; inde quantumlibet parum  
ofes eriens sibi deferri. Quod in paruo va-  
sculo sibi delatū ante altare posuit: cunctisq;  
egressus orauit: atq; postmodū adscitis fra-  
tribus oleum illud modicum per cuncta mo-  
nasterij vasa exigue infundi iussit. Que pro-  
tinus: vt erant vacua: claudi fecit. Die vō  
altera aperta omnia vasa plena oleo reperta  
sunt. Sanctus autē vir post laudabilia mul-  
tarum virtutum opera dormiuit in domino.  
Hec gregorius vbi supra capitulo septimo.

De sancto Martyrio cōfessore. Cap. xcviij.

**M**artyrius confes-  
sor in valere prouincia, sanctita-  
te et miraculis claruit. Qui tale  
de virtutis sue testimonio si-

gnum dedit. Dum quadam die fratres eius  
subcinericium panem fecissent: eius signum  
crucis imprimere obliti essent: sicut i ipsa p-  
uincia erudi panes ligno signari solent: vt p-  
quadrās quattuor quodammodo partiti vi-  
deantur. Idem dei famulis affuit: eiusq; re-  
ferentibus non fuisse signatum agnouit. Eū  
q; iam pumis et cineribus opertus esset: si-  
gni crucis digito cōtra pumias edidit. Quo  
signante protinus panis immensum crepi-  
tu dedit: ac si in ignibus olla crepuisset. Qui  
postmodum coctus: et ab igne subtractus: ea  
cruce signatus inuentus est: quā non tactus  
sed fides fecerat. Hec gregorius vbi supra  
capitulo vndecimo.

De sancto Dacio episcopo. Cap. xcix.



**D**acius  
episcopus me-  
diolanen. apd  
ipsam ciuita-  
tem claruit tē-  
pore iustiniani, i peratoris.

Qui dum causa fidei erat  
ad constantinopolitanam vr-  
bez pergeret: cointhumq;  
venies largam domum pro se et eius comiti-  
ua ad hospitadū quereret: et vix iueniret: vi-  
sam eminus domum congructis magnitudi-  
nis sibi ad hospitium preparari iussit. Cum  
vō incole loci ei dicerent in ea hunc manere  
non posse: quia multis iam annis eam diabō-  
lus inhabitauit: atq; ideo vacua remansit. Vir  
sanctus ideo magis in ea debere velle hospi-  
tari respondit: vt sui aduentum malignus ef-  
fugatus spiritus domum hominibus iterum  
habitandam dimittat. In ea igitur sibi para-  
ri fecit: securusq; hostis antiq; certamina to-  
leraturus intrauit. Noctis autem silentio dū  
vir dei quiesceret: antiquus hostis immēsis  
vocibus cepit imitari rugitus leonum: bala-  
tus pecorū: mugitus boum; ruditus asinorū:

sibila serpentum: porcorum stridores et fori-  
cum. Cum repente dacius tot bestiarum vo-  
cibus excitatus: surrexit iratus: et contra de-  
monem magnis vocibus cepit clamare: eidē  
q; exprobare: q; bene ei cōtigitset: vt qui di-  
rerat. Nonam sedem meam ab aquilone: et  
ero similis altissimo. per superbias eius simi-  
lis porcis et asinis factus esset. Et qui deū in-  
digne imitari voluerat: vt dignus erat: besti-  
as imitabat. Ad quā vocem ac deiectionē spi-  
ritus malignus adeo erubuit: q; protinus con-  
tuit: atq; eandem domū ad exhibenda mō-  
stra consueta ulterius non intrauit. Sicq;  
postmodū fidelium habitaculus facta ē. Hec  
gregorius tertio dialogo capitulo quarto.

De sancto Argentario mo-  
nacho. Cap. c.



**A**rgentari<sup>9</sup> mo-  
nachus apud ciuitatē aur eli-  
am claruit. Qui vir sanctissi-  
mus vita et miraculis effulsi-  
t: habitumq; quem pretende-  
bat specie: mouit et plebat.

Hic ab argentario monte a quo nome sorti-  
tus est apostolorū limina rome reuiscenda an-  
nis singulis venire cōsueuerat: et venies ad  
quendam subdiaconum quadragesimum no-  
mine: qui in montibus oues pascebat: sepius  
hospitalitatis gratia declinabat. Eū autē se-  
mel hospitiū huius quod non longe erat ad  
ecclesia intrasset: cuiusdam paupercule mu-  
lieris maritus iurta defunctus est. Quē cilē-  
cio et more indutu: superueniente sero sepe-  
lire nequiverit. Cum ergo vidua mulier iur-  
ta defuncti corp<sup>9</sup> nocte sederet: et magnis fle-  
tibus et lamētis dolori satisfaceret: nec a la-  
mentis cessaret: vir dei argentarius dolori il-  
lius cōpassus: assumpto quadragesimo ad ec-  
clesiam perrexit: seq; in oratione dedit. De-  
inde ab altaris crepidine puluere collegit: et  
cum socio ad defuncti corpus accessit. Et cum  
ibi ambo diutius orassent ipse surrexit: bene-  
dictione dedit: et reuelatam defuncti faciem  
que sudario opta fuerat: aspiciente vroz ac  
mirate: puluere quē detulerat fricauit. Qui  
dū fricaretur: aiā recepit: oscitauit: oculos  
aperuit: seq; eleuans resedit: ac si de graui  
somo excitatus fuisset. Quod mulier cer-  
nens cepit ex gaudio magis flere: sed vir do-  
mini eam: vt taceret compescuit: mandans vt  
si quis eam quereret: qualiter hoc factū fuisset:  
diceret: quia dominus iesus christus hoc  
fecisset. Et cōtinuo ab hospicio exiit: quadra-  
gesimum reliquit: et tēporalem honorem fugi-  
ens: in loco illo ultra non comparuit. Hec  
gregori<sup>9</sup>. iij. dialog. cap. xvij.

De sancto Galerio presbyte-  
ro. Cap. cxi.